

Adevărata valoare a metalului

Construcții de uzină greu de a realiza „Progresul” din Brăila sint buni gospodari ai materiei prime. Ei scoțesc ca drumul cel mai sigur de economisire a metalului nu trebuie căutat numai în procesul de prelucrare, ci și în momentul de fabricație a pieselor sau utajului în ansamblul lui. Așa a fost posibil să se asigure la zeci de piese economii însemnate de metal. Este suficient să arătăm că numai anul acesta de la fabricațiile noastre s-a economisit peste 200 de tone de metal, fără a se dauna cu nimic calității sau celorlalte caracteristici tehnice ale utajelor.

Pe urmele materialelor publicate

Despre căile folosite de constructorii de utaj brailei pentru a obține astfel rezultate s-a vorbit în articolul „Adevărata valoare a metalului” publicat în ziarul „Știința” nr. 5560 din 16 aprilie a.c. Tot cu acest prișor s-a arătat însă că în uzină există mai mult rezervă de economisire a metalului în procesul de fabricație și în stadiul uzinelor furnizoare.

Se înfăptuiesc propunerile cetățenilor

DEVA (coresp. „Științei”). — Staturile populare din raionul Hateg acordă o mare atenție înfăptuirii propunerilor făcute de cetățeni la înfăptuirea lor de deputații. Bunăoară, la Lunca Cernii, un sat îndepărtat din munți, a fost montat un grup electrogen, iar dispensarul medical a fost utilat cu un aparat Röntgen modern. Pe linia acestor realizări se mai înscriu construirea a 3 școli și a două cămine culturale, repararea a peste 120 kilometri de drumuri raionale și comunale, precum și a numeroase poduri.

Ora de dirigenție

Continuând discuțiile în legătură cu rolul orelor de dirigenție („Știința” din 31 mai, 7 iunie, 26 iunie 1962), vom prezenta mai jos două articole în care se expun unele păreri privitoare la activitatea educativă în școlile de cultură generală.

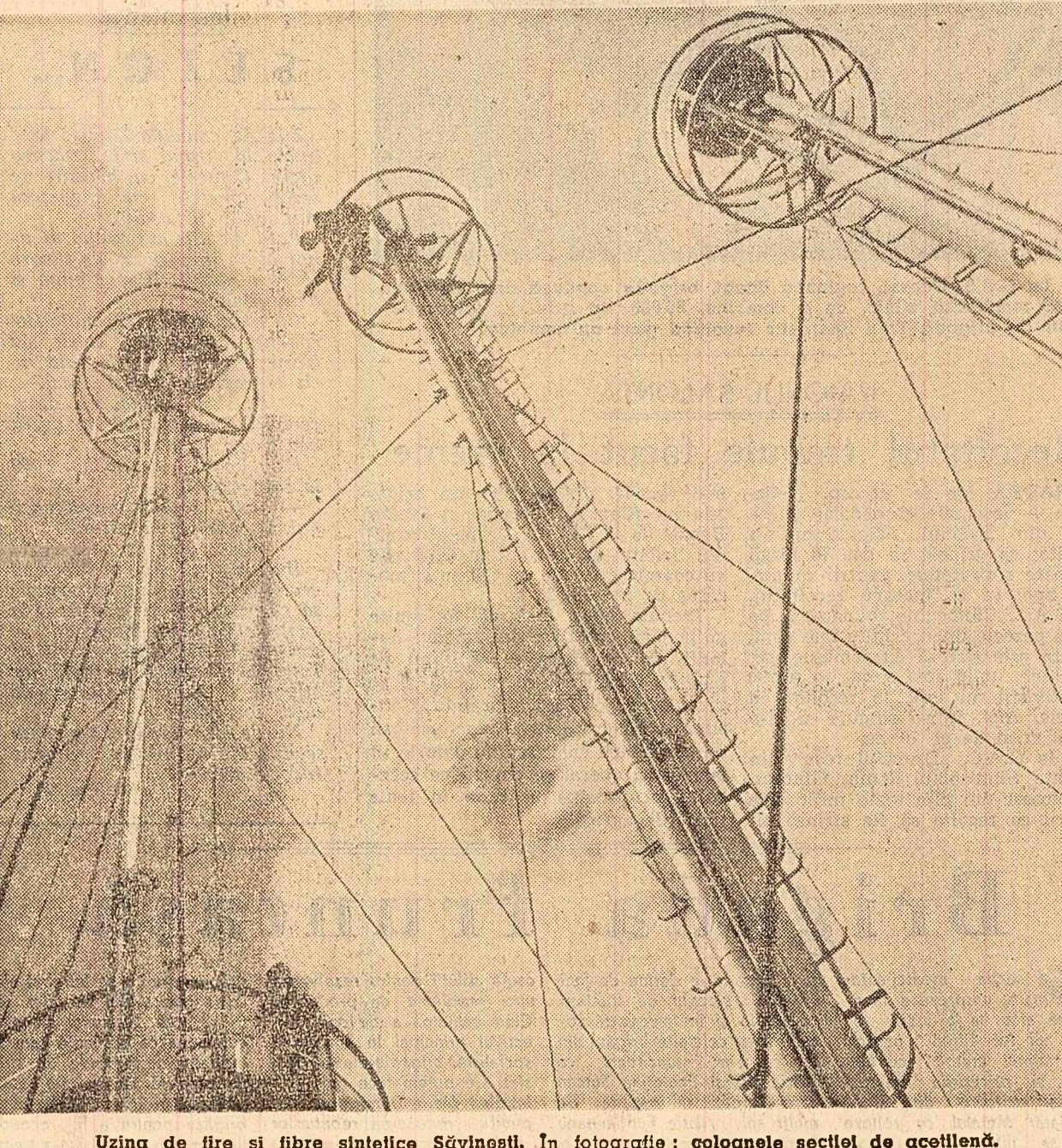
Pentru evitarea unor activități paralele. M-am gândit că ar fi util să spun atenției participanților la discuția inițiată de ziarul „Știința” câteva păreri privind delimitarea sarcinilor dirigintilor și ale organizațiilor de tineret în ansamblul activității educative din școală.

INFORMATII

din activitatea organizațiilor de partid

PLIEȘTI (coresp. „Științei”). — Comitetul de partid de la Uzinele chimice „Victoria”-Floresti a analizat într-o ședință modelul cum se îndeplinește planul de măsuri tehnico-organizatorice. Din referatul prezentat și din discuțiile care au urmat a reieșit că un șir de măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea calității anvelopelor de cauciuc au fost aplicate; s-au introdus în fabricație noi rețete de amestec, s-au îmbunătățit din punct de vedere constructiv unele produse. Ca urmare, indicele de calitate s-a îmbunătățit cu 10—15 la sută. În discuții au fost aduse critici conducerii administrative pentru că n-au controlat aplicarea tuturor măsurilor tehnico-organizatorice stabilite la începutul anului și nu se ocupă suficient de ridicarea nivelului profesional al unor muncitori.

OLĂNEȘTI (coresp. „Științei”). — În stațiunea Olănești, atenția dirigintilor este atrasă de apariția vizuală interesantă din loc în loc, pe artera principală și în parc sunt expuse panouri mari prin care sunt popularizate realizările regimului nostru privind creșterea sănătății oamenilor muncii. Prin intermediul agitației vizuale cei veniți aici descalează principalele tratamente medicale ce se pot face în stațiune. Indicația comitetului orașeneș de partid Olănești în stațiune au apărut recent ale zecii de panouri cu un conținut nou; ele înfățișează importante obiective economice, social-culturale construite în anul paterii populare, transformările noi ivite în viața șefelor noastre în urma colectivizării agriculturii.

Uzina de fire și fibre sintetice Săvinești. În fotografie: coloanele secției de acționare.

„LANTERNA MAGICĂ”

Publicul bucușean are prilejul să asiste la spectacolele „Lanterna magică”, originală realizarea a camerelor de artă cahovovci. Ideea „Lanternei magice” a fost pusă în practică pentru prima dată de la Bruxelles din 1958. Din echipa de realizatori fac parte Alfred Radok, Jan Rohacz, Milos Forman, Vladimir Svoboda, scenograful principal Jiri Nemecek, șeful proiectiei cinematografice Josef Ouzky și un colectiv numeros de colaboratori. Programul de lucru — pe care artiștii cehi l-au făcut cunoscut în multe țări ale lumii — reprezintă o selecție a celor mai izbucnite momente realizate în ultimii ani pe ecrane și pe scena sălii de spectacole permanente de la Praga.

„Lanterna magică” este un spectacol original, în care se realizează momente din viața de toate zilele, dar care este prezentat într-o manieră nouă. Noutatea spectacolului este utilizarea de multe ecrane de diferite dimensiuni, amplasate pe 5—6 etaje. Sunetul înregistrat (din film sau de pe banda de magnetofon) se îmbină cu sunetul realizat pe viu. Acțiunea de pe scenă se desfășoară în același timp cu cea de pe ecrane. Aceasta permite realizarea unor efecte spectaculoase: apariția simultană a aceluiași personaj pe scenă și pe unul sau două ecrane („Comerțul în triplu exemplar”, „Pianistul și orchestra compusă din el însuși”), acțiuni foarte bine sincronizate între personaje reale și imaginii filmate („Dansatorul cu cerul”), completarea proiectiilor cinematografice cu scene de balet și de dans popular, menite să sublinieze ritmul sau să adinească tema filmului („Concert de jambaie, pe motive folclorice slovac”, „Sparhachiada”, „De vorbă despre dans cu imaginea proprie”).

PE SCENELE CAPITALE

TEATRUL DE OPERĂ ȘI BALET AL R. P. ROMINE: TRUBADURUL — (orele 19,30).

TEATRUL DE OPERĂ ȘI BALET AL R. P. ROMINE: TRUBADURUL — (orele 19,30). TEATRUL DE STAT DE OPERETĂ: ÎNFINIRE CU DRAGOSTEA — (orele 19,30). SALA DE CONCERTURI: ELIKIRUL DRAGOSTEI — (orele 19,30). TEATRUL SATIRIC MUZICAL „C. TĂNASE” (Grădina Botanica): VORBA — (orele 20,30). TEATRUL DE STAT DE OPERĂ ȘI BALET AL R. P. ROMINE: SPECTACOL EXTRAORDINAR LA LANTERNA MAGICĂ (R. S. Cehoslovacia) — (orele 17 și 20,30). CIRCUL DE STAT: ELAN ȘI TINETRETE — (orele 20).

Din partea redacției

Felul în care este educată tânăra generație nu interesează, desigur, numai părinții și profesorii. Este o problemă apropiată fiicilor cetățenilor — fie că are copii, fie că n-are. De aceea, consider că ar trebui să fie mai larg extinsă inițiativa a celor organizații de partid și comitee sindicale din întreprinderi și instituții care se interesează de felul în care părinții se ocupă de educația copiilor lor. În foarte multe cazuri doar mamele tin legătura cu dirigintii, participă la adunările pe care le convocă. Adunări, acesta nu este un inconvenient. N-ar strica însă cu unsoari și tatăl să vină pe la școală. Mi se pare că ar fi ar putea să contribuie în și mai mare măsură la educația copiilor.

Am citit în ziarele că unele grupe

Prof. VOICA LUCUTA

secretar al organizației de bază P.M.R. din Școala medie nr. 11 „D. Cantemir”-București

Între școală și familie

În ultimii ani s-a conturat o exigență valoroasă în organizarea învățării dintr-o școală și a părinților. Mă refer, în primul rând, la activitatea comitetelor de părinți pe școală și pe clasă, care au o contribuție din ce în ce mai importantă la asigurarea bunului mers al procesului instructiv-educativ. Aș

Școala și familia

care provin elevii noștri se străduiesc să asigure o educație corespunzătoare copiilor lor; în legătura cu dirigintii, se interesează permanent de situația învățării și comportarea fiilor sau fiicelor lor la școală, participă la lectoratele pentru părinți pe care le organizează

CALIN CALIMAN

Teatre-Cinematografe

TEATRUL DE OPERĂ ȘI BALET AL R. P. ROMINE: TRUBADURUL — (orele 19,30). TEATRUL DE STAT DE OPERETĂ: ÎNFINIRE CU DRAGOSTEA — (orele 19,30). SALA DE CONCERTURI: ELIKIRUL DRAGOSTEI — (orele 19,30). TEATRUL SATIRIC MUZICAL „C. TĂNASE” (Grădina Botanica): VORBA — (orele 20,30). TEATRUL DE STAT DE OPERĂ ȘI BALET AL R. P. ROMINE: SPECTACOL EXTRAORDINAR LA LANTERNA MAGICĂ (R. S. Cehoslovacia) — (orele 17 și 20,30). CIRCUL DE STAT: ELAN ȘI TINETRETE — (orele 20).

Pe litoral — tinerețe, voințe

O RECOMANDARE Pasiunea se transmite

Imi pare, desigur, foarte bine ca ai venit sa scriei despre activitatea mea de corespondent voluntar. Dar cred, totusi, ca tovarasul I. C. ar fi mult mai nimerit. Sa nu va ginditi cumva ca sint un ipocrit, ca fac pe modestul. As vrea sa-l vad pe acela care nu-i plac laudele. Insa parerea mea este ca tovarasul I. C. e mai potrivit. Mai intai pentru ca e mai in virsta decit mine. Vada ca zimbii. Dar stiti sa va explic si o sa intelegi. Daca esti corespondent de presa trebuie sa umbli peste tot, sa vezi cu ochii tai, sa fii la curent cu tot ce se intimpla in uzina sau in cartierul tau, sa stii sa alegi ceea ce e mai bun si mai folositor in experienta unuia sau a altuia. Si mai e ceva. Nu-i tocmai o meserie comoda. Ma rog, daca te scalti pe toate in apa detrandafii, nu-i nici o problema. Insa daca esti un luptator, daca scoti la iveala lipsurile, incepi sa mai suferi pe cite unul, chiar intr-un post mai mare... Si-n toate acestea, dupa mine, joaca rol si virsta. Daca esti tinar ca mine — e mai usor; ai mai putine obligatii, mai mult timp liber. Daca esti insa in virsta, ca tovarasul I. C., ai familie, ai copii, ai alte sarcini obstești și dacă totuși pe deasupra mai faci și munca de corespondent voluntar, la care nu te obligă nimeni și, mai mult, dacă te străduiești să faci din toată inima, asta înseamnă ceva...

De fapt, el a învățat meseria de oțelar de la „ajutor”, „omul doi”, cum i se mai zice, fiindcă primul toptor era o fire ursuză. De cite ori îl întreba ceva, ridica din umeri. El însă venise la oțelărie fiindcă îl trăgea inima către meseria asta. Bătrânul oțelar explica totul pe îndelete, cu răbdare. Stăruia mai mult asupra făcării și l-a învățat să deosebească cele mai mici schimbări de culoare. „Dacă meretele e alb și atent, înseamnă că s-a încălzit. Când a devenit strălucitor și se preling din el boabe ca de argint viu, nu mai sta pe gânduri, inversează făcătura. E pericol să arzi bolta...”. A atunci încă, fiind oțelar începător, și-a făgăduit că, în cazul când va ajunge prim-toptor, să se poarte cu oamenii ca acesta: bătrân și niciodată ca celălalt.

PROFILURI

Tovarasul I. C. a continuat sa scrie si sa lupte mai departe. Scriul a devenit o doua lui natura. Ori, cilit ar fi de obositi, nu se lasa pinda cind nu asterne pe hirtie macar o corespondenta. „Nu ma lasa inima — imi spune el — sa nu arat tot ce s-a realizat bun si frumos in uzina, in orasul nostru. Dar nu pot nici sa tac cind vad ca se intimpla ceva rau. Ma revoltă ca o chestiune personală...” și pentru tovarasul I. C. toate sînt chestiuni personale. Și reburile de la turnătorie, și aprovizionarea cu zarzavaturi a cartierului, și nepăsarea unor locatari care nu se îngrijesc de întreținerea blocurilor, mă rog, totul în viața uzinei și a cartierului în care locuiește. De fapt, lui i-ar face plăcere să scrie numai de bine, să-l laude pe fruntași, să comunice realizări bune la sfîrșit de trimestru... Dar nici cind se-nîmplă ceva rău nu poate tăcea.

Și făgăduiala asta și-a respectat-o. Astăzi, toți elevii de la școala profesională cer să lucreze la cuplorul său. Fiindcă îl pune la lucru și îl explică tot ce face. — Hai să turnăm mai repede proba. Cine-l ia rînd? — Unul din ei ridică mîna. — Pune mîna pe lingură. Așa. Cu mîna mult curaj. Și mai repede. Un oțelar trebuie să fie spirit. Cuplorul nu te așteaptă să te scarpini după cealaltă. Bine. Fugi cu proba. Ai venit?... În timp ce bătratul țuge repede cu proba, el se îndreaptă cu celălalt spre ușa cuplorului. — El, ce ziceți, cum o să lăsa șarja asta? Ce oțel facem? — Oțel pentru tablă — răspunde careva. — Nu așa. Care-l marea lui? Stăruie pînă atîta răspunsul exact. — Și ieri, dacă mai lînești mînt, era o altă marea. La ultima vîlă metalul care joacă în cuplor. Parcă astăzi e mai strălucitor. Ieri era mai neliniștit, fierbea cu furie. Astăzi — toată frumusețea, băieți! O șarjă nu seamănă cu alta... Fiecare are marea ei. Fierbe în felul ei, mai liniștit sau mai cu putere... Ce trebuie să înțelegem de-aici? — Ochii celor din jur îl priveșc întit, lucind în bătaia făcăturii. — Asta înseamnă că trebuie să

Să vă dau un amănunt. I. C. are un dosar în care stinge toate știrile și articolele trimise spre publicare la ziarul local, la presa centrală, la radio. Tot acolo păstrează corespondențele publicate, scrisorile de răspuns, fotografiile și tot felul de amănunți — de exemplu, materialele de la gazeta de perete unde și-a început activitatea, sau invitația primită la primul congres al corespondenților voluntari. Asta dovedește că-și iubește munca. La început am crezut că-l place și lui să scrie ca să aibă cit mai multe corespondențe la colecție. Dar mi-am dat seama că nu-i așa. Iată, să-și povestesc un caz, dintr-acele altele... E vorba de turnătorie, secție care, după părerea tuturor, avea activitate multumitoare. De ce? Fiindcă reburul se menține la „linia de plutire”, în jurul cifrei de „admis”. Dar tovarasul I. C. a reacționat altfel. E știut doar că un corespondent voluntar trebuie să aibă înțelegerea ochiului treaz. A făcut din „reburul admis” o problemă, în legătură cu stilul de muncă al celor de la turnătorie, a sesizat conducerea uzinei, comitetul de partid, a scris ziarului. De aici a luat naștere o largă acțiune pentru continuarea ridicării calității produselor. Astăzi se lucrează la turnătorie cu mult sub „admis”, s-au economisit sute de

dele bogate de grt din soiuri superioare, nesfîrșitele tarlate de porumb hibrid intercalat cu fasole, tururile de „porumb 5 000”, de sfeclă de zahăr, de mazare, de floarea-soarelui, cu un uriaș covor policrom întins dintr-o zare într-alta. Pe 85 de hectare de foste goliiști se înșiruie într-o turburătoare geometrie de verde și alb livezi tinere de meri, în văi scîlcite acuzate în care înnoțesc crapi galbene; pe malurile lor se întind grădinițe cu verze fudule, cu roșii și ardei grași, cu vinete ochișe și dolofane. Iar schimbată inima pămîntului dar ziceam că asta nu se poate face cit ai bate din palme. Las' să vie un an bun și pe urmă om vedea noi. Să vină el singur?... Trebuie să-l forțăm noi să vină. Și nu unul, ci toți anii de-aici încolo trebuie să fie buni, spunea mereu Mihai Birliga, președintele de acum. Pe atunci era brigadierul zootehnic și ce să-ți spun? Era o ordine și o disciplină în dinșul în brigadă, cum scria la carte. „Ce vorbești, bre? Și cum ar trebui să facem?”. „Simplu: să doborîcim pămîntul. Arăm cu tractoarele, semnăm cu mașina, mă rog, dar la pămînt, adică la hrana lui, nu ne gîndim? Avem gunoi de grajd berechet! Să-l împrăștiem pe ogoare! Avem iazuri. Ce, ne multumim doar să ascultăm cum cîntă broaștele în ele? Să le punem la treabă. La irigație!” — Mereu se ținea de capul celor din consiliul de conducere — își continuă istorisirea sa Ion Salaru — și oamenii îi dădeau dreptate, dar cum se întimpla, cum nu se întimpla, treburile rămîneau baltă. Dar într-o zi s-a strîns adunarea generală și a hotărît: Să alegem un președinte în drămele. Ce ziceți de Mihai Birliga? L-am ales pe dînsul și cu dînsul în frunte am pornit bătaia pentru a spori rodnicia pămîntului. S-a pus omul pe carte și ne-a pus și pe noi să învățăm. Și-am învățat nu glumă! Am învățat a face rotația culturilor, irigații, ba și mai mult, am ajuns să avem și o echipă de specialiști în prepararea îngrășămintelor naturale: rămășițe de paie și cocieni de la grăjduri, imbibate cu must de grajd. Un îngrășămint minunat. Trătam cu el în fiecare an cite 500 hectare. Recolte? Să-ți spună Ilie Nichifor, brigadierul de pe Teșoara, că el a scos anul trecut cite 2 300 kg grt și pe unele loturi 5 000 kg porumb... Au dreptul să fie mîndri specialiștii noștri Dumitru Calistru, Toader Cojocaru și moș Vasile Sava? Eu zic că da.

Scenă din opera „Ana Lugojanca”, în interpretarea ansamblului de amatori al Palatului de cultură din Pitești. (Foto: Agerpres)

Cînd a luat ființă gospodăria agricolă colectivă, comuna Roma implinea 51 de ani de la întemeiere. Cîteva sute de țărani veniți de la poalele munților moldoveni și de aiurea încercaseră atunci, în 1898, să-și schimbe viața cumpărînd de la un moșier în pragul falimentului „moșia celor șapte coline”, pe care mai tîrziu vreau învățator sau poate vreun notar a botorizat-o Roma, cele șapte coline amintindu-și colinele vechi capitale romane. Oamenii au pus creșterea în mina moșterului și s-au sfîrșit. Au dat nume celor șapte coline după neamuri și îndeletnicire: dealul Bădărău, dealul Barariu, dealul Viei, Săcărîștea și așa mai departe, au ridicat o vatră a satului, au tăiat citeva uliți și, treptat-treptat, au ajuns robi vinduți. Dobînzile le dublau, le triplau an de an dator. Pămîntul era secătuit. Clima era aspră, nestatornică. Pe sute de hectare nu creșteau decît păpușuri și scabei. Pe dealul Viei, abia de lega rod vîta hibridă. Pe toată zarea nu se profila silueta unui singur plop sau a unui salcîm măcar... Iar seara, printre frunzișurile pomilor care au năpădit comuna, pe ulițele largi ca niște străzi, lucesc becurile electrice luminînd cele două școli noi, magazinul universal, cinematograful și sutele de case noi, care alcătuiesc Roma de astăzi, cu grădinițe detrandafii sub ferestre, cu mobilă de oraș în încăperii și cu fete pregătindu-și rochiile de mireasă la mașina de cusut... De aceea, dacă întreb pe oricine din Roma ce vîrstă are comuna lor, n-ai să auzi decît un singur răspuns: — Abia a împlinit treisprezece ani... Și asta fiindcă abia de treisprezece ani oamenii de aici simt că trăiesc cu adevărat, deși nici vînturile nu știau schimbat făgașele și nici clima nu și-a schimbat firea devenită mai blîndă și mai generoasă. Totuși, în acești 13 ani ai vîștii noi, pe chipul străvechi al pămîntului și în firea și în conștiința oamenilor s-au schimbat multe. La început a mers greu, de ce să n-o spun? Pămîntul nu voia cu nici un preț să dea mai mult, istorisește Ion Salaru, șeful brigăzii a III-a de cîmp. E un bărbat mijlociu de stat, cu fața aspră de soare și vînt. Nu ne pricepeam nici noi ce anume să-i cerem și cum să-i cerem. Din pricina asta, și președinții se cam schimbau. „Să vină careva mai învățat. Eu nu mă pricep”, ziceau. Eram noi cultivatori de grt și de porumb, dar cum se făcea, cum nu se făcea, nu scoteam recolte prea bogate. Trebuia

Carnet cultural

Spectacolele Operei de stat din Timișoara în Capitală. În cadrul unui turneu întreprins în Capitală, artiștii Operei de stat din Timișoara prezintă o serie de spectacole cu operele: „Pescuitorii de perle” de Bizet, „Bal mascat” de Verdi, „Lucia di Lammermoor” de Donizetti, „Martha” de Flotow, „Fata cu garoafe” de Gh. Dumitrescu.

Concurs al formațiilor artistice de amatori. ORADEA (corosp. „Scinleii”) — La manifestările culturale-artistice privilegiate de concursul „Răsună Crișana de cîntec și voce bună” au participat 2 397 formații artistice de amatori din regiune cuprinzînd aproape 27 000 de tineri. Cele peste 100 de brigăzi artistice de agitație au dat cu prilejul concursului 270 de spectacole. Multe din brigăzile artistice printre care cele din Ceica, Aldești, lanoșda, Mădăras și altele au prezentat programe privind aspectele ale muncii pentru înfăptuirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

Artiști — oaspeți ai oamenilor muncii. La Institutul de cercetări pentru foraj și extracție Cimpina s-au organizat cîteva concerte simfonice și recitaluri vocale, susținute de Filarmonica de stat din Ploiești și Teatrul de Operă și Balet al R. P. Romîne.

Teatrul din Botoșani în turneu prin țară. După un turneu de 15 zile în regiunile Cluj și Maramureș unde a prezentat 32 spectacole, colecțiiv Teatrului de stat „Mihail Eminescu” din Botoșani se află în prezent în alți turneu în regiunile Galați și Ploiești cu spectacolele: „Micii burghezi” de M. Gorki, „Cred în tine” de V. Korostilov, „Intrigă și iubire” de Fr. Schiller și „Morîșca” de Ion Luca.

Folleton NIȘTE CÎRCOTAȘI

La facultate, la Iași, tînrului Werner i se spunea „Pro”. Pasional de studiu, i se prevedea o carieră de profesor. El vroia însă neapărat să lucreze în producție. În țesătorie, în specialitatea lui.

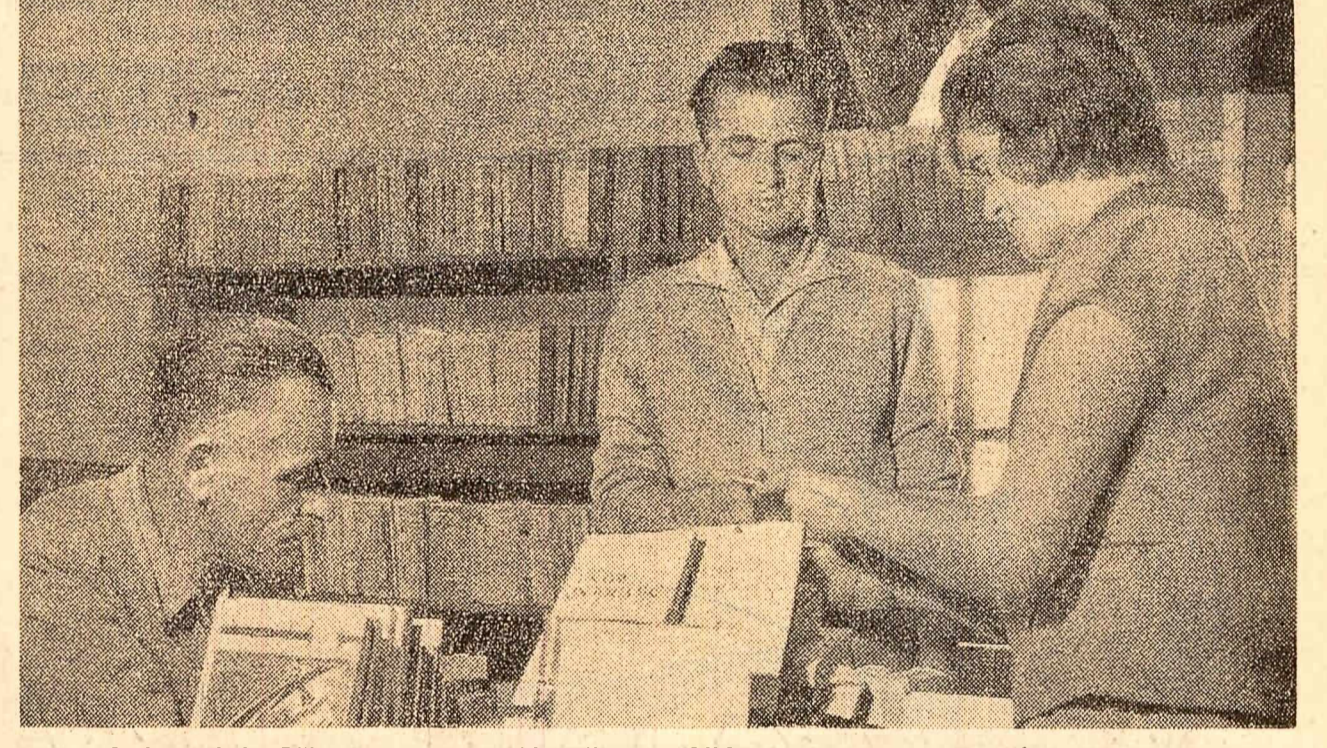
— În sfîrșit, a zis el. Și a făcut cinste la toți colegii. Fusesse retrogradat la... țesătorie. Timp de o jumătate de an, Jugăreanu n-a mai primit nici o plîngere din partea tînrului. De altfel inginerul lucra bine. „Ei, pînă dacă lucrează bine, hai să-i ridicăm sancțiunea”. Și i-a ridicat-o. L-a mutat tehnolog la apretură.

— În sfîrșit, a zis el. Și a făcut cinste la toți colegii. Fusesse retrogradat la... țesătorie. Timp de o jumătate de an, Jugăreanu n-a mai primit nici o plîngere din partea tînrului. De altfel inginerul lucra bine. „Ei, pînă dacă lucrează bine, hai să-i ridicăm sancțiunea”. Și i-a ridicat-o. L-a mutat tehnolog la apretură.

— În sfîrșit, a zis el. Și a făcut cinste la toți colegii. Fusesse retrogradat la... țesătorie. Timp de o jumătate de an, Jugăreanu n-a mai primit nici o plîngere din partea tînrului. De altfel inginerul lucra bine. „Ei, pînă dacă lucrează bine, hai să-i ridicăm sancțiunea”. Și i-a ridicat-o. L-a mutat tehnolog la apretură.

P. DINESCU

Clubul școlii Băicoți din regiunea Ploiești are o bibliotecă cu 6 950 volume. În fotografie: bibliotecara Costache Maria, recomandînd cărți ucenicului Alexandru Pirvulescu și mecanicului Ion Constantin.

PE CELE ȘAPTE COLINE

schimbată inima pămîntului dar ziceam că asta nu se poate face cit ai bate din palme. Las' să vie un an bun și pe urmă om vedea noi. Să vină el singur?... Trebuie să-l forțăm noi să vină. Și nu unul, ci toți anii de-aici încolo trebuie să fie buni, spunea mereu Mihai Birliga, președintele de acum. Pe atunci era brigadierul zootehnic și ce să-ți spun? Era o ordine și o disciplină în dinșul în brigadă, cum scria la carte. „Ce vorbești, bre? Și cum ar trebui să facem?”. „Simplu: să doborîcim pămîntul. Arăm cu tractoarele, semnăm cu mașina, mă rog, dar la pămînt, adică la hrana lui, nu ne gîndim? Avem gunoi de grajd berechet! Să-l împrăștiem pe ogoare! Avem iazuri. Ce, ne multumim doar să ascultăm cum cîntă broaștele în ele? Să le punem la treabă. La irigație!”

Din carnetul scriitorului

La început a mers greu, de ce să n-o spun? Pămîntul nu voia cu nici un preț să dea mai mult, istorisește Ion Salaru, șeful brigăzii a III-a de cîmp. E un bărbat mijlociu de stat, cu fața aspră de soare și vînt. Nu ne pricepeam nici noi ce anume să-i cerem și cum să-i cerem. Din pricina asta, și președinții se cam schimbau. „Să vină careva mai învățat. Eu nu mă pricep”, ziceau. Eram noi cultivatori de grt și de porumb, dar cum se făcea, cum nu se făcea, nu scoteam recolte prea bogate. Trebuia

DRAGOȘ VICOL

RESURSELE DE ENERGIE ALE OMULUI

• Mușchii — motoare complexe • Carburanți neobișnuiți • O cauză a oboselii — acidul lactic

Să presupunem că sîntem pe stadion. Asistăm la o cursă de 200 metri plat. Din grupul concurenților s-au desprins doi alergători. Ei înaintează vertiginos, conștienți că înaintea lor se află un mare de care sînt capabili. Lupta lor dirză este urmărită cu atenție încordată: A cui va fi victoria?...

Presupunem că amîndoi sînt oameni perfect sănătoși, cu aceiași precizie și pregătire tehnică, victoria va fi a celui care este mai rezistent. Rezistența însă se distinge prin antrenament, prin tot complexul de exerciții fizice cu care se lucrează în cel mai mare grad de intensitate...

strălucesc un motor la fel de perfect ca acest motor creat de natură. În mușchi, după ce A.T.P.-ul a declansat mișcarea, substanța care furnizează în continuare energie este glicogenul, o substanță înrudită cu zahărul, aflată în organism în cantități destul de reduse. La un om adult, normal, cantitatea totală de glicogen din corp nu depășește 400 grame, din care 35—40 la sută sînt depozitate în ficat, iar restul în mușchi și în spațiile lacunare ale țesuturilor. Pentru a se elibera energia cuprinsă în glicogen, acesta trebuie descompus într-un proces chimic care necesită oxigen. Omul, este limitat. În proba amintită de 200 m plat, în decursul celor 20 de secunde se descompun 100 grame de glicogen și se formează acid lactic a cărui oxidare înțirze. Singele nu este însă în stare să furnizeze mușchilor decât 5—6 grame de glicogen pe minut. De unde se obține restul? Organismul recurge la utilizarea rezervelor din această substanță acumulată în mușchi, rezerve care se ridică la 150—200 grame. Sprinterul consumă deci, în perioada cînt alergării, bună parte din aceste rezerve, mai ales cînd în timpul alergării, singele nu poate să aducă mușchilor un surplus de carburanți din rezervele de glicogen depuse în ficat. Natura a limitat, deci, prin cantitatea disponibilă de glicogen, posibilitățile maxime ale sportivului. Fiește că atunci cînd este vorba de distanțe mai mari de 200 metri sau de alte probe, sportivul precupește își va strădui în mod corespunzător eforturile, ceea ce înseamnă în fond că va evita o descompunere prea rapidă a rezervelor de glicogen și o acumulare excesivă de acid lactic.

După efortul maxim depus este necesar — pentru a face ca obosela să dispară — ca toate procesele biochimice să se desfășoare în sens invers. Practicarea cu regularitate și în mod științific a educației fizice potrivit cu particularitățile individuale, cu vîrsta și cu sexul, cu dozele fiziologice, determină o dezvoltare armonioasă a organismului și a călătoriei lui. Gimnastica de dimineață, gimnastica în producție (așa cum a fost organizată în unele întreprinderi), jocurile sportive în aer liber, ritualismul constituit o extrem de valoroasă contribuție la reconstituirea, la întărirea sănătății, un important factor de prelungire a vieții. Din acest punct de vedere este utilă și necesară extinderea și a altor forme, a exercițiilor fizice, la îndemna tuturor, cum sînt înălțatul, jocurile de mîna, săriturile, alargările.

Medicii și fiziologii urmăresc să aprofundeze cercetările efectuate în vederea elaborării unor metode științifice de practicare a exercițiilor fizice și sporturilor, contribuind în felul acesta la dezvoltarea mișcării sportive în patria noastră.

Dr. ANDREI ILIESCU
Conferențiar la Institutul de cultură fizică

După cum am văzut, cantitatea disponibilă de glicogen din corp

Pe Muntele Mic

Pe Muntele Mic

Așezate într-o poiană răcoasă, la o altitudine de 1500—1600 m., nouă cabane formează într-un complex turistic de la Muntele Mic, care găzduiește în fiecare an mii de excursioniști din Timișoara, Reșița, Oleușii, Arad și din alte orașe ale țării. În stațiune se ajunge pornind cu autobuzul din Caransebeș și pînă în satul Borlova. De aici începe urcușul.

Turistii care n-au mai trecut de muntii vreme pe aici cu greu mai recunosc stațiunea. În ultimul timp ea a devenit mai frumoasă, și-a mărit capacitatea de cazare, oferind condiții bune de odihnă. Cabana Bella-Visa, de unde se zărește Orlea-Caransebeș, s-a transformat în hotel turistic cu instalații de apă rece și caldă în fiecare cameră, cu băi la parter și la cele două etaje. Camerele proaspăt zugrăvite au câte unul sau două paturi. Interioarele au fost mobilate simplu și comod.

În cabana nr. 4 s-a amenajat o buclărie modernă, cu amper-tri-gider, cameră pentru depozitarea alimentelor și o mare sală de mese care poate servi 200 de persoane. Tot aici s-au deschis un bufet și un club cu bibliotecă, sală de tenis de masă, șah etc.

Stațiunea e alimentată cu curent electric de o microcentrală. Anul trecut s-a amenajat încă o microcentrală de rezervă, s-au terminat lucrările de radioficare a stațiunii. Anul acesta se vor relata instalațiile de captare și alimentare cu apă.

D. M.

Noi funiculare

TG. LĂPUȘ (c. resp. „Știința”). — De curînd, la Strimbu-Băiu, unul dintre cele mai mari puncte forestiere din raionul Tg. Lăpuș, au intrat în funcțiune două funiculare. Ele au o lungime de peste 10 km. Noi funiculare au fost date de curînd în folosință și în parchețele de la Băița, Valea Albă, Borșa, Vișeu.

(Foto: Th. Roibu)

Azi încep „mondialele” de handbal

Astăzi, la București, Ploiești și Brașov se dispută primele meciuri din cadrul celei de-a II-a ediții a campionatului mondial feminin de handbal în 7, care reunește 9 echipe, împărțite în 3 grupe.

Amatorii de sport din cele trei orașe vor putea urmări astăzi meciurile: R. F. Germană — U.R.S.S. la Ploiești; R. P. Ungară — Japonia la Brașov și R. P. Română — R. P. Polonă la București (stadionul Republicii, ora 19). Jocurile din preliminarii vor continua la 8 și 9 iulie.

Campionatele mondiale de gimnastică

Sportivul sovietic Iuri Titov a cucerit la Praga titlul de campion mondial absolut la gimnastică. Pe echipe locul întâi a fost ocupat de Japonia, iar locul doi de U.R.S.S.

Campionatele mondiale de gimnastică au continuat cu desfășurarea exercițiilor obligatorii din concursul feminin. Cel mai bine s-au prezentat gimnastele sovietice

și mai ales campiona olimpică Larisa Latînina, care a evoluat cu mare succes la toate aparatele. Latînina conduce la individual cu 38,598 puncte urmată de Caslavka (R. S. Cehoslovacă) — 38,333 puncte, Pervusina (U.R.S.S.) — 38,199 puncte, Bosakova (R. S. Cehoslovacă) — 37,999 puncte, Sonia Iovan (R.P. Română) ocupă locul 18 cu 37,099 puncte.

Asociația sportivă „Poiana” este fruntasă în orașul nostru, ne prezintă prezidentul consiliului U.C.F.S.-Cîmpina. Răspunsul întirzie. Pentru a-l afla i-am vizitat pe cei de la „Energia”. Asociația sportivă „Energia”, a Uzinelor mecanice din Cîmpina, se bucură de aceleași condiții ca și „Poiana”. Numărul membrilor asociației „Poiana”, este format din 15 tineri răsii. Există și bază sportivă proprie cu bazin de înot, teren de volei, ring de box, sală de haltere. Că muncitorilor de la uzina mecanică le place sportul, nu mai este nevoie de a demonștră. Ce folos însă, dacă membrii consiliului asociației nu se interesează deloc de activitatea sportivă de masă și nici de baza sportivă.

O vizită la strandul asociației este edificatoare: gerdul dinspre șosea s-a dărîmat, ușile cabinelor sînt defecte, bazinul este plin cu... buruienii. Presedintele consiliului sportiv, ing. C. Grigore, caută să explice inactivitatea sa și a celorlalți membri ai consiliului prin faptul că sportivii de performanță (boxerii, halterofili) le-ar răpi prea multă vreme. Situația însă este alta: de aproape un an de zile, de cînd a fost constituit, consiliul asociației sportive n-a reușit să se întrunească nici o dată pentru a discuta, cu simf de răspundere, activitatea sportivă de masă. Nu-i vorba însă că indiferența manifestată de consiliul sportiv „Energia” n-a determinat pînă de curînd nici pe tovarășii din comitetele sindicatului și din comitetul de partid să analizeze activitatea asociației sportive.

Sportul cîmpinean este reprezentat în multe competiții de performanță de sportivi de la „Poiana” și „Energia” — asociațiile cele mai mari ale orașului. N-ar fi oare bine ca între aceste două asociații sportive să existe o colaborare mai strînsă care să impulsioneze și la „Energia” activitatea sportivă de masă?

I. DUMITRIU

Ieri, pe șoseaua București-Ploiești

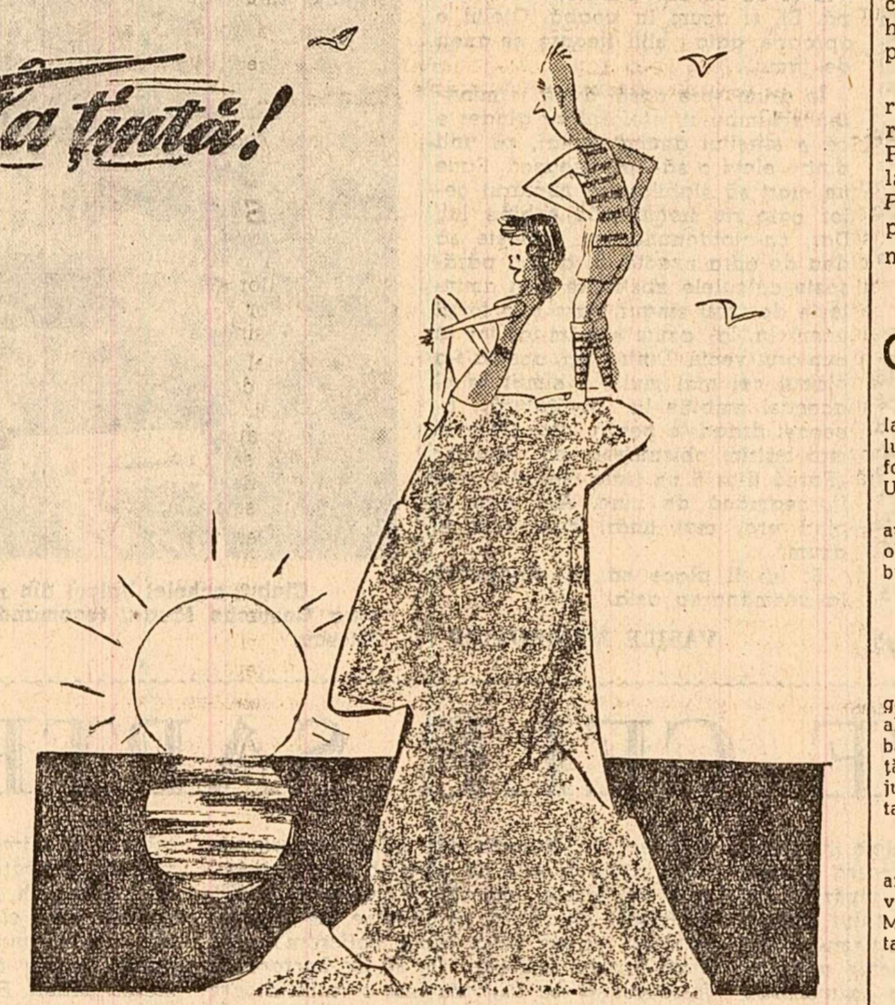
Cursă internațională de ciclism

Pe șoseaua București-Ploiești s-a desfășurat ieri după-amiază o cursă de ciclism internațională, la care au participat nouă echipe din Italia, R. P. Polonă, R. P. Bulgaria și R. P. Română. Întrecerea a constat într-o probă de contrapunt pe echipe de-a lungul a 100 de kilometri. Cel mai bun timp pe această distanță l-a realizat formația Italiei 2 ore, 17 minute, 21 secunde. Locurile următoare au fost ocupate de echipele R. P. Polone și Dinamo-București.

Milne se va disputa o probă cu plecare în bloc (180 km București-Cîmpina și retur).

IN VACANȚĂ — Nu te speria, Costică! Nu e cartea la biblioteca vîlilor... (Desene de NELL COBAR)

RĂSĂRIT DE SOARE, LA MARE. — Ce măreție! Ce soare extraordinar... — Minunat! Parc-ar fi o minge de fotbal!...

Hidrocentrală dirijată automat

Ușile hidrocentralei de pe ruze Karamiș (U.R.S.S.) stau închise. Aici nu vin să le frică nici inginerii, nici dispecerii. Despre starea și funcționarea agregatelor și diferitelor instalații ale hidrocentralei comunică un aparat care se numește „autoraportor”. Pentru aceasta este suficient să se formeze numărul respectiv al telefonului urban la care a fost conectat aparatul automat. În cazul defectării unei instalații, aparatul anunță despre aceasta în mod automat pe dispecerul principal.

Această instalație își va găsi o largă aplicare în secțiile automatizate ale diferitelor uzine, la căile ferate și în porturile maritime și fluviale, prelucîndu-se astfel necesare informații sigure cu privire la funcționarea unei instalații.

Descoperirea unei culturi necunoscute

Din LUMEA LARGĂ

Palat dispărut de 15 secole

La Roma au fost scoase la suprafață ruinele coridorului unui palat antic. Coridorul descoperit este vast, ornamentat cu immense fresce și pardoseli cu marmură. Arheologii cred că este vorba de coridorul palatului împărătesei Fausta, a doua soție a împăratului roman Constantin cel Mare, care a domnit de la 307 pînă la 337.

Incepînd din secolul al V-lea, nu s-a mai știut nimic despre acest palat.

lcar-ul anului 2000?

La Avignon (Franta) a fost prezentată „parusa anului 2000”. Datorită arripoarelor de aluminiu, fixate la incheieturile minilor și picioarelor, purtătorul parașutei a reușit să concretizeze în parte visul „omului-pasăre”. În cădere liberă, el este stăpîn pe viteză sa între 140-300 km pe oră.

Microscop de mărimea unui stilou

Fabrica de articole optice din Polonia a realizat un microscop, în formă de stilou, pentru cercetarea structurilor suprafețelor prelucrate și a suprafețelor pieselor turnate, precum și pentru observații biologice (de pildă, în horticultură și apicultură). Microscopul cîntărește 20 de grame și este prevăzută cu un sistem de lentile care mărește între 16 și 32 de ori obiectele examinate.

Ploaie de broscuțe

De curînd locuitorii orașului Salé (Maroc), trezindu-se dimineața, au găsit străzile și curțile caselor acoperite cu mii de broscuțe de un centimetru și jumătate. După cum arată „Humanité”, „vin-turile din zonele tropicale au transportat celulele vii, respectiv ouă de broaște, care au trecut prin toate transformările în aer, în timp ce parcurgeau mii de kilometri”.

ȘTIATI CĂ...

...oamenii de știință sovietici au creat un „manipulator bioelectric”? Este o mină artificială care poate executa comenzi pe care omul i le dă în gînd: apucă un pahar cu apă, stringe mîna care i se întinde etc. Creatorii acestei minunate profeze vor să „învie” să deosebească căldura de frig, adică să simtă.

La începutul secolului nostru s-a vorbit mult despre descoperirea lăcută de călătorul rus Kozlov care a găsit în pustiu Gobi ruinele „orașului morț” Khara-Khoto, capitala vechiului stat Tangut, distruș de către hoarda lui Gengis Han la începutul secolului al XIII-lea. Sub o colină de nisip a fost descoperită o bibliotecă enormă, cu manuscrise și cărți imprimate, scrise în hir și cu caractere necunoscute, care nu au putut fi descifrate timp îndelungat. Nu de mult, savantul sovietic Nikolai Nevski, după 13 ani de muncă încordată, a reușit să descifreze scrierile acestui popor dispărut și să descopere o cultură veche, dezvoltată și originală, aproape complet necunoscută. Pentru aceste lucrări savantul sovietic i s-a acordat post mortem premiul Lenin.

La începutul secolului nostru s-a vorbit mult despre descoperirea lăcută de călătorul rus Kozlov care a găsit în pustiu Gobi ruinele „orașului morț” Khara-Khoto, capitala vechiului stat Tangut, distruș de către hoarda lui Gengis Han la începutul secolului al XIII-lea. Sub o colină de nisip a fost descoperită o bibliotecă enormă, cu manuscrise și cărți imprimate, scrise în hir și cu caractere necunoscute, care nu au putut fi descifrate timp îndelungat. Nu de mult, savantul sovietic Nikolai Nevski, după 13 ani de muncă încordată, a reușit să descifreze scrierile acestui popor dispărut și să descopere o cultură veche, dezvoltată și originală, aproape complet necunoscută. Pentru aceste lucrări savantul sovietic i s-a acordat post mortem premiul Lenin.

Peste 16 ore în inot

Byron Cowie, profesor de inot, în vîrstă de 21 de ani, antrenându-se pentru traversarea Canalului Mîncei, a parcurs în 16 ore și 30 de minute. Byron Cowie a realizat această performanță la Londra, într-o piscină în aer liber.

În inot o distanță de 38 km în 16 ore și 30 de minute. Byron Cowie a realizat această performanță la Londra, într-o piscină în aer liber.

În inot o distanță de 38 km în 16 ore și 30 de minute. Byron Cowie a realizat această performanță la Londra, într-o piscină în aer liber.

Luptătorul profesionist american Haystack Calhoun, deși are înspăimîntătoare greutate de 272 kg, se înotă în fața celor 2,800 kg ale primului său copil, o fetiță pe care o admiră prin fereastra maternității. Mama fetiței nu cîntărește decît... 105 kg.

Peste 16 ore în inot

Byron Cowie, profesor de inot, în vîrstă de 21 de ani, antrenându-se pentru traversarea Canalului Mîncei, a parcurs în 16 ore și 30 de minute. Byron Cowie a realizat această performanță la Londra, într-o piscină în aer liber.

În inot o distanță de 38 km în 16 ore și 30 de minute. Byron Cowie a realizat această performanță la Londra, într-o piscină în aer liber.

